

prima instanță: V. Hadîrca
instanța de apel: A. Panov, A. Minciuna, M. Moraru

nr. 2ra-494/16

ÎNCHEIERE

10 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Grigore Florea, reprezentat de avocatul Vitalie Zama

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Grigore Florea împotriva Ministerului Educației al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului, prejudiciului moral, a salariului ratat și cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015 prin care a fost respins apelul declarat de Grigore Florea și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09 iulie 2015, prin care a fost respinsă acțiunea

constată:

La 09 iunie 2015, Grigore Florea a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Educației al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului, prejudiciului moral, a salariului ratat și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că prin ordinul nr. 01 – 18 a Direcției Generale Județene Învățământ, Tineret și Sport Lăpușna a fost desemnat prin transfer în calitate de director al Școlii Profesionale Polivalentă din or. Leova, începând cu 28 februarie 2002, pentru o perioadă nedeterminată.

Susține că prin ordinul nr. 81p din 23 martie 2015 a Ministerului Educației al RM a fost constatată încetarea de drept a contractului individual de muncă din funcția sa de director al Școlii Profesionale din or. Leova, în temeiul art. 153 din Codul educației.

Consideră încetarea contractului individual de muncă și ordinul nr. 81p din 23 martie 2015, ca neîntemeiate și ilegale.

Menționează că în ordinul dat nu este specificat articolul din Codul muncii, care ar permite încetarea contractului individual de muncă.

Indică că instituția încetării contractului individual de muncă este guvernată de principiul legalității, iar temeiurile, condițiile și procedura încetării acestui contract sunt reglementate, în detaliu, de lege.

Relatează că temeiurile de încetare a contractelor de muncă sunt prevăzute expres de Codul muncii, și anume încetarea contractului de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința părților – art. 82, 305 și 310, desfacerea contractului de muncă din inițiativa angajatului, demisie, art. 85 și desfacerea contractului de muncă din inițiativa angajatorului, concediere, art. 86.

Mai invocă că prerogativa angajatorului de încetare a contractului de muncă nu poate fi exercitată discreționar, ci doar în cazurile și condițiile prevăzute de lege.

Își întemeiază pretențiile în baza prevederilor art. 89, 90 Codul muncii și art. 166 – 167 CPC.

Solicită admiterea cererii de chemare în judecată, constatarea ilegalității ordinului nr. 81-p din 23 martie 2015 a Ministerului Educației al RM, anularea ordinului nr. 81-p din 23 martie 2015 a Ministerului Educației al RM, restabilirea sa în funcția de director al Școlii Profesionale din or. Leova, încasarea din contul Ministerului Educației al RM salariul ratat pentru toată perioada lipsei forțate de la serviciu, începând cu 23 martie 2015 până la data restabilirii în funcție, compensarea prejudiciului moral în mărime de 20000 lei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 iulie 2015 a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Grigore Florea împotriva Ministerului Educației al RM cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului, prejudiciului și cheltuielile de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015 a fost respins apelul declarat de Grigore Florea cu menținerea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 09 iulie 2015.

La 04 ianuarie 2016, Grigore Florea, reprezentat de avocatul Vitalie Zeamă a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015 prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanței, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată și hotărârea primei instanței, considerându-le ilegale și neîntemeiate, fiind pronunțate cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Indică că hotărârea primei instanței și decizia instanței de apel nu cuprind explicit motivele de drept care au format convingerea acestora, fără a fi descrise, analizate și apreciate, motivarea fiind înlocuită cu fraze generale, tipizate.

Consideră că încetarea de drept a contractului individual de muncă prin ordinul nr. 81p din 23 martie 2015, este neîntemeiată și ilegală, or, contravine legislației muncii.

Indică că instituția încetării contractului individual de muncă este guvernată de principiul legalității, iar temeiurile, condițiile și procedura încetării acestui contract sunt reglementate, în detaliu, de lege.

Relatează că temeiurile de încetare a contractelor de muncă sunt prevăzute expres de Codul muncii, și anume încetarea contractului de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința părților – art. 82, 305 și 310, desfacerea contractului de muncă din inițiativa angajatului, demisie, art. 85 și desfacerea contractului de muncă din inițiativa angajatorului, concediere, art. 86.

Mai invocă că prerogativa angajatorului de încetare a contractului de muncă nu poate fi exercitată discreționar, ci doar în cazurile și condițiile prevăzute de lege.

Menționează că în ordinul contestat nu este specificat articolul din Codul muncii, care ar permite încetarea contractului individual de muncă.

Totodată, mai indică că nu a fost înștiințat verbal sau în scris, cu cel puțin 10 zile înainte de data emiterii ordinului, continuând să-și exercite atribuțiile sale, până la 30 martie 2015.

Susține că potrivit art. 89 alin. (2) din Codul muncii, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea și să indice temeiurile eliberării din serviciu a salariatului, însă această obligație nu a fost onorată de către Ministerul Educației al RM.

La 29 februarie 2016, Ștefan Urîtu a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Instanța de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 04 ianuarie 2016 împotriva deciziei instanței de apel din 02 decembrie 2015, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Grigore Florea, reprezentat de avocatul Vitalie Zama nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Grigore Florea, reprezentat de avocatul Vitalie Zama, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Grigore Florea, reprezentat de avocatul Vitalie Zama ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Grigore Florea, reprezentat de avocatul Vitalie Zama se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță